

www.franciscaansbezinnen.be

Just say 'Yes'!

*Engelen wijzen ons
de weg naar Kerstmis!*

TAU - ADVENTSBEZINNING 2024

WEEK 2: HET GEFLUISTER VAN ENGELEN

Sarah Avci is een creatieve, energieke, sociaal-culturele ondernemer/duizendpoot en werkt nu voor haar eigen organisatie [Palhik Mana vzw](#). Ze studeerde sociaal-cultureel werk en CIMIC Interculturele communicatie en internationale management. Ze heeft diverse bijkomende opleidingen gedaan zoals Playbacktheatre bij o.a. Joe Salis en Jonathan Fox, mindfulness, ayurveda, creatieve therapie en handreflexologie en blijft zich steeds bijscholen. Empowerment, zelfredzaamheid, burgerzin en bottom-up werken zijn sleutelwoorden doorheen haar werk. Sara is spiritueel beïnvloed door de mystiek van Rumi en engageert zich in interreligieuze dialoog. Met TAU werkten we voorheen ook al met haar samen door Franciscus en Rumi met elkaar fictief in dialoog te laten gaan. Sara kreeg als moslima veel verhalen en rituelen rondom engelen met de paplepel mee, maar vandaag gelooft ze veel meer in de subtiele kracht van engelen. ...

Of ik ooit een engel heb ontmoet? Ik denk het wel! Ik was zes jaar, vijf jaar, zes jaar. Het was of een droom, ik weet het niet. Maar er kwamen twee engelen spelen met mij.

En ik had een poppetje en zij wilden mijn poppetje... Eentje wou met mijn popje ook meespelen. En ik had zoiets van, ja maar wacht, ik ga eerst spelen en dan krijg jij en dan de anderen. En we hadden ruzie.

Oké, ik had gedroomd natuurlijk. Ik had wel gedroomd maar dat voelde zo echt. Mijn oma zei, ja maar dat is een droom. En engelen zijn lief. En kijk maar in de kamer, we hebben de licht aangedaan. Onder de bedden gekeken, overal in de kasten. En het was zo van, even van, ja maar kijk, er is niemand. En engelen zijn lief. En dan zo wat verhalen over engelen verteld. En dat die er juist zijn om ons te beschermen.

Maar zei ze, het was maar een droom. Kom, we gaan verder slapen. En denk ik een gebedje opgezegd. En dan hebben we dan weer, dat blaasde er iedere keer uit. Naar links en naar rechts. Van, dan moeten engelen toch ook wel meenamen in ons gebed. En dat gaf mij wat rust zo.

Na een gebed blies ik links en rechts naar de engelen toe om hen in mijn gebed ook mee te nemen.

Zijn engelen vandaag nog steeds een moreel kompas in mijn leven. Misschien niet zo expliciet als kind. Als kind was dat wel echt zo. Dat was echt een moreel kompas. Van de aanwezigheid, ik voelde dat ook wel. En ook van als kind van, oei, ik moet opletten dat ik niks verkeerd doe. Want dat komt toch sowieso uit.

De schrijvenengelen, die dan zo echt wel schrijven van alles dat je goed doet en ook verkeerd doet. Dat was zo een beetje de angst van, oei, straks moet ik toch wel opletten. Want ze mogen dus niks verkeerd over mij schrijven. Want dat komt toch uit.

Dus engelen zijn er altijd aanwezig geweest. En zeker binnen de islam. Wij worden daarmee opgegroeid. En dat is echt een evidentie. Ze zijn er nu wel, maar ze zijn nu veel persoonlijker. Veel meer innerlijk dan als kind: dan wordt dat gedeeld met je community, met je gemeenschap, ook alleen dan met je familie. Dus als kind ook, die gebeden dat je samen dan ook opzegt. Met mijn grootmoeder dan in mijn geval. Of met mijn ouders of met mijn moeder. Dan wordt dat explicieter. Dus dat zij daar de aanwezigheid zijn, is ook voelbaar. Maar niet alleen naar mij toe, maar ook met mijn familie. Of zeker met mijn grootmoeder. Nu is dat veel meer intiemer. Dat is veel meer ik, van mij.

Als kind waren de engelen vrij expliciet aanwezig, vandaag zijn ze veel meer innerlijk, intiemer en persoonlijker.

Moest ik een goede kunstenaar zijn. Hoe zou ik mijn engel vormgeven? Dat ik het zou kunnen projecteren op iets. Het zou geen expliciete engel zijn. Maar vooral wat lijnen. En misschien met wat pastelkleuren. Met krijt zo. Dat zo open trekken. Het licht dat meer naar boven gaat. Maar ook naar de zijkant toe. Dan zou ik wel zoiets schilderen denk ik. Het zou geen expliciete vorm hebben bij mij.

Het geeft mij zeker, als ik aan engelen denk. Dat geeft mij zeker kracht. Ik voel daar ook wel kracht in. Zo kracht. Het innerlijke kracht van binnen. Dat je dan naar buiten komt. Alsof er een bepaalde licht daaruit komt. Die dan terug naar binnen gaat. Dat is dan de kracht. Dus ik kan de kracht van binnen naar buiten geven. Maar ook van buiten naar binnen brengen. En dat is dan voor mij het engelenkracht. Of het engelenlicht. Die mij dan weer tot een bepaalde rust kan brengen.

Engelen vind ik terug in het innerlijke fluisteren, maar ook in het gefluister van de natuur: het ritselen van de bladeren, de wind die door de bomen ruist...

Dat is ook een soort fluisteren. Dat is het innerlijke fluisteren. Dat is misschien mijn eigen gefluister. Maar dat dan een soort wederkerigheid heeft. Van mij naar de engelenlicht. En de engelenlicht terug naar mij. Dus dat er daar een soort uitwisseling is.

Maar dat kan ook bijvoorbeeld als ik ergens in de natuur ben. Ritsel van bladeren, takken. Of het wind die je tussen de bomen door ruist. Dat zijn ook allemaal fluisteringen. En dat is ook voor mij een heel spiritueel moment. En dan voel ik ook wel de aanwezigheid van het licht. Het engelenlicht noem ik het dan ook wel graag.

WORD ZELF EEN ENGEL VAN EEN MENS!

Vijf serafijnse tips voor jou!

1. Leer goed te luisteren naar het engelengefluister: maak het stil en luister naar je innerlijk gefluister.
2. Ben jij gelovig opgevoed als kind en behoorden daar zoals bij Sara ook engelen bij? Laat je innerlijk kind terug aan het woord en voel wat dat met je deed.
3. Trek de natuur in en luister naar het natuurlijk gefluister en ontdek er de engelenkracht en het engelenlicht.
4. In de islam komt het verhaal van de gevallen engel tot twee maal voor omdat het voor moslims een belangrijk verhaal is. Lees hier een fragment uit het artikel van Barbara Mertens dat in het tijdschrift Franciscaans Leven verscheen.

«Djinns bestaan al langer dan de mens. In de Koran wordt verteld hoe God toen hij de mens uit klei geschapen had aan de engelen vroeg om voor de mens te buigen en hem zo eer te brengen. Onder de engelen leefde ook Iblies, de meest verhevende en gehoorzame djinn. Door zijn Godsvrucht was hij opgenomen onder de engelen. Toen hij echter weigerde voor de mens te buigen, begon zijn ondergang:

“Wij hebben jullie geschapen en vervolgens gevormd. Toen zeiden Wij tot de engelen: ‘Buigt eerbiedig neer voor Adam.’ En zij bogen zich eerbiedig neer, behalve Iblies, die niet behoorde bij hen die zich eerbiedig neerbogen.

Hij zei: ‘Wat weerhoudt jou, dat jij je niet eerbiedig neerboog toen Ik je dat beval?’ Hij zei: ‘Ik ben beter dan hij, U hebt mij uit vuur geschapen en hem hebt U uit klei geschapen.’ Hij zei: ‘Daal hieruit af. Het past jou niet je hoogmoedig te gedragen. Ga weg.’” (Soera 7,11)

Iblies was hoogmoedig. Hij had geen respect voor de mens, daarom werd hij door God uit de hemel gezet. Hij toonde geen berouw over zijn ongehoorzaamheid. Integendeel, hij wilde God bewijzen dat hij gelijk had over de mens en vroeg Hem daarom uitstel tot op de Dag des Oordeels. Hij probeerde zoveel mogelijk mensen op het slechte pad te brengen. Dat lukte hem bij Adam en Eva, maar in tegenstelling tot Iblies, toonden zij onmiddellijk berouw. God maakte aan Iblies duidelijk dat over al wie in Hem gelooft en Hem alleen aanbidt, hij nooit macht zou kunnen hebben.

5. Stuur iemand deze week een engelenkaartje op met een fluisterwens!

TAU - VASTENBEZINNING 2024

Tekst: Jonas Slaats
Afbeeldingen: inwezig.be

Meer info op
www.franciscaansbezinnen.be

